

Ki felelős az Energiewende katasztrófális fejlődési irányáért?

- kérdezi Prof. Alwin Burgholte.¹

Egy megelőző (2021. 12. 05. keltezésű) cikkünk végén már jeleztük, hogy a válaszára is visszatérünk. Ahogy jelentkeznek a klímavédelem diktatúrája következtében elhibázott klíma- és energiapolitika következményei, **Németországban** már egyre gyakrabban fogalmazódik meg a cím béli kérdés.

Burgholte professzor cikkének elején összefoglalja azokat a kapcsolatos **tényeket**, amelyeket a politika nem vesz figyelembe, de amelyeket cáfolni sem lehet:

- Az Energiewende csődöt mondott, olyan módon, amiként ma folyamatban van, technikailag nem megvalósítható.
- A szél- és naperőművekkel nem lehet 50 Hz frekvenciájú váltóáramú rendszert felépíteni. A szükséges teljesítménynek legalább 25-30 %-át hagyományos (váltóáramú generátorokkal rendelkező) erőműveknek kell megteremni, függetlenül attól, hogy mekkora a megújuló erőművi teljesítőképesség. E feladatra a nagy gázerőművek a legalkalmasabbak. Több, mint 50 új 800 MW-os ilyen gázerőművi blokkot kellene építeni.
- A költségek kifutnak a kezünkből. Eddig az összes költség több, mint 500 milliárd Euró. Nem látható a költségrobbanás vége. A szél- és naperőművek további építésével egyre nő a villamos hálózatban a szükségbeavatkozások száma és költsége, csökken a konvencionális erőművek gazdaságossága, nőnek a hálózatbővítés költségei, egyre jobban destabilizálódik a rendszer, és romlik az ellátásbiztonság.
- A Szövetségi Számvevőszék állítja és követeli: A szövetségi gazdasági és energia minisztérium (BMW) távolról sem kielégítően irányítja az Energiewende-t tekintetben, hogy biztosítsa a biztonságos és megfizethető áramellátást a törvényben megfogalmazott célok szerint. Az ellátásbiztonság monitorizálását meg kell valósítani, és sürgősen ki kell dolgozni azokat a változatokat, amelyekkel a jelenlegi rizikók megszüntethetők. Nem tisztázott, hogy mi értendő a megfizethető és effektív villamosenergia ellátás alatt. Ezen kívül a számvevőszék javasolja az államilag szabályozott energiaárak reformját.
- A még több szél- és naperőmű építése nem járul hozzá a környezetvédelemhez. Építésük erdős és természetvédelmi területeken kontraproduktív. Délnémetországban a gyenge széljárások miatt sohasem lesznek gazdaságosak, még magas jóváírások esetén sem.
- Az egészségügyi hatásokat elhallgatják: a szélerőművek „árnyékmezőjében” levő házakban élők a zajtól, az infratartományú hanghatásuktól, a rosszuléttől, a fejfájásuktól és az álmatlanságtól szenvednek.
- A megújuló erőművekben termelt villamos energia nagymennyiségű tárolása, és a zöld hidrogéngazdaság megvalósítása sohasem lesz gazdaságos. Nagy földgáz és áramimportra lesz szükség.

Állításunk: Az un. Energiewende, mint az energiagazdaság nagy transzformációja technikai okokból nem megvalósítható. Ennek ellenére sokan tudatlanságból, vagy a politikusok és szakemberek szándékosan a médiumokban mellette foglalnak állást és reklámozzák. Sőt, az áramszolgáltató vállalatok menedzserei is bekapcsolódnak az érvelésbe. De vajon mi fog történni egy előrelátható

¹ Prof Alwin Burgholte: Was ist für die katastrophale Fehlenentwicklung der Energiewende verantwortlich? EIKE, 2021.12.01.

rendszerösszeomlás (Blackout) esetén? Ki viseli a felelőséget a gazdasági és pénzügyi összeomlásért, ha a villamosenergia-rendszer vezetői is kollaborálnak?

A politikusok számára egyszerű a tennivaló:

Szénkiszállítás 2030-ig, a közlekedés átállítása e-mobilitásra, több tömegközlekedés és kerékpárforgalom, a földgáztüzelés megszüntetése, de masszív épületszigetelés, és áttérés a hőszivattyús fűtésre, a belföldi légiszállítás megtiltása és kevesebbet fogyasztani.

Miért nem megvalósítható?

Csupán a problémakör egyetlen aspektusával is bizonyítható. 2030-ban az atomerőművek és szénerőművek leállítása után a rendszerben 57 GW beépített teljesítőképesség fog hiányozni a biztonságos és elegendő áramellátáshoz. Ekkor 30,2 GW gáztüzelésű kapacitás fog rendelkezésre állni, és Németország teljesítmény igénye 40 és 85 GW között fog változni. Vegyük ennek a középértékét alapterhelésnek. Hogy ez kielégíthető legyen 47 új gázerőművi egységre lenne szükség, és hogy a csúcsigény is kielégíthető legyen, 2030-ig további 68 új gázerőművi blokkot kellene építeni. Ez abszolúte kizárt! Ebben az energiapolitikai környezetben (amikor a gázerőművek üzemeltetésének kiszorítása politikailag már megfogalmazódott) a befektetők egy euróval sem szállnának be. Erős széljárások esetén e gázerőműveket vissza kell terhelni, így a gazdaságos üzemeltetésük sem valósítható meg. Az az ünneplő hangulatú kijelentés, mely szerint a megújulók már az évi áramigény 50 %-át képesek fedezni, semmit sem mond a rendelkezésreállásról, ami az erőművekkel szemben támasztott legfontosabb követelmény. Egyéb (energiatárolással megoldó) változatot azért nem érdemes még fontolóra sem venni, mert azok technológiai lehetőségei és költségei még inkább az irrealitások tartományába esik.

A hivatkozott cikk kitér még a téma **tudományos háttérének** értékelésére, az IPCC szerepére, és ehhez kapcsolódva a klímamodellezés hiányosságaira. Külön kiemelve, hogy e modellek nem veszik kellőképpen figyelembe a vízkörfolyamat és a felhőképződés szerepét, valamint a naptevékenységgel összefüggő sokirányú folyamatokat. Példákat mutat be, hogy a hamis eredményekkel miképpen manipulálják az embereket. A szerző kitér **a média** (mint negyedik hatalmi ág) szerepére is, bemutatva a médiamanipulációt, a véleményzsurnalizmus lényegét. Németországban a kormányok 1974 óta **21 intézetet, szervezetet, ill. alapítványt** hoztak létre, amelyeknek az a feladata, hogy a klímavédelem és az Energiewende területén a politikát tudományosan alátámasszák (kiszolgálják), pontosabban, hogy a politika tudjon ezek véleményére és eredményeikre hivatkozni. A szerző röviden ismerteti a fontosabb intézmények, ill. szervezetek és alapítványok („gondolatgyárak”) működési területét és szerepét. Mindezekre e helyen azonban nem térhetünk ki. Javasoljuk a hivatkozott cikk megtekintését már azért is, mert nagyszámú értékes hivatkozás elérhetőségét is megadja. Akik még ennél is részletesebben kívánnak tájékozódni, annak ajánlható a szerzőnek e témakörben megjelent könyve (Alwin Burgholte: Scheitert die Energiewende? – Fakten und technische Argumente.)²

² <https://www.openpr.de/news/1214265/Scheitert-die-Energiewende-Fakten-und-technische-Argumente.html>

Hát ki a felelős? Jó kérdés, mi? Izgalmasabb kérdés az, hogy mikor fogják nem csak professzorok keresni a felelőst?

(Petz Ernő, 2021. 12. 31. – egy kis óévi ráadás)

A hivatkozott cikk nem elérhető. Valószínűleg eltávolították az európai uniós adatvédelmi törvény értelmében, ezért az alábbiakban közöljük.